

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

25. oktober 2006

Høringssvar fra Dansk Landbrug vedr. udkast til lov om nationalparker

Dansk Landbrug er på mange områder enig i udkastet til lovforslag, der i hovedtræk følger rapporten fra Den Nationale Følgegruppe vedr. nationalparker. Det er tilfredsstillende:

- at lovforslaget bygger på et hovedprincip om frivillighed
- at aftaler, der resulterer i rådighedsindskrænkninger for den enkelte lodsejer vil ske mod betaling
- at lovforslaget indeholder bestemmelse om, at der skal være en tydelig afgrænsning af de enkelte nationalparker
- at der skal udarbejdes en plan for etablering og udvikling af nationalparken

Dansk Landbrug finder imidlertid, at det er helt afgørende:

- at det i forbindelse med udpegning af nationalparker sikres, at der er tilstrækkelige midler til at realisere formålet med nationalparkerne
- at betaling for rådighedsindskrænkninger udover compensation for tabt fortjeneste suppleres med et tilskud som incitament til at indgå i ordningen
- at et område kun udpeges til nationalpark, hvis der er bred lokal opbakning til det - ikke mindst fra de berørte lodsejere
- at der tages hensyn til, at lodsejere med arealer tæt på nationalparkens grænse ikke får deres arealer "skåret midt igennem" og at de berørte lodsejere får indflydelse på afgrænsningen
- at nationalparkfonden ikke får indflydelse på forhold, der også har konsekvenser for lodsejere uden for nationalparkens område, f.eks. som klageberettigede efter vandløbsloven
- at nationalparker bliver "levende" med mulighed for erhvervsudvikling og udvikling af beskæftigelsesmuligheder.

Dansk Landbrug vil i det følgende komme med specifikke bemærkninger og forslag til ændringer med henblik på at forbedre og præcisere lovforslaget.

Dansk Landbrugs kommentarer til lovforslaget

Ad § 1

Nr. 9 bør affattes: "*understøtte en udvikling til gavn for lokalsamfundet, herunder erhverv, under respekt for beskyttelsesinteresserne og*".

Ad bemærkninger til § 1, sidste afsnit

Vi foreslår, at sætningen: "*Nationalparker kan endelig under respekt af de forskellige beskyttelsesinteresser...*" ændres til "*Nationalparker skal endelig.....*".

Ad § 2, stk. 2

I anden linje skal "*kravene til*" ændres til "*mål for*".

Ad § 2, stk. 3

Denne bestemmelse, der kan begrænse kompetencen til planlægning efter reglerne i planloven, bør udgå, da der derved kan pålægges begrænsninger for landbrugets erhvervsmæssige udvikling, hvilket ikke må kunne ske

Ad bemærkninger til § 2

Her introduceres begrebet "*kerneområder*" uden at der gives en definition af begrebet. Dansk Landbrug anbefaler, at afsnittet tilføjes en definition/forklaring af hvad begrebet "*kerneområder*" dækker over.

Ad bemærkninger til § 3, 7. afsnit

Sætningen: "*...og at det navnlig kan ske i samspil med lokalbefolkningen og erhverv*" anbefales ændret til "*...og at det navnlig skal ske i samspil med lokalbefolkningen og erhverv*".

Ad § 4, stk. 2

Sidste punktum foreslås affattet således: "*Der skal være gennemført borgerinddragelse i forbindelse hermed og der kræves bred lokal opbakning til nationalparken.*"

Ad § 5, stk. 3

For at offentligheden kan tage stilling til et nationalparkforslag, der udsendes til offentlig debat, skal forslaget indeholde en vurdering af de økonomiske konsekvenser, herunder en redegørelse for at der tilvejebringes tilstrækkelig finansiering til parkens etablering og drift, så instrumenter som kompensation, betaling for ydelser, støtteordninger og jordfordeling kommer til at fungere efter hensigten.

Ad § 7

Bestemmelsen bør tilføjes følgende tekst: "*såfremt der er bred lokal opbakning til forslaget*".

Ad § 11, stk. 2

Formuleringen virker til at være for forenklet, da det ikke af denne fremgår, at udpegningen af bestyrelsen nødvendigvis må ske i to omgange, da de sidste medlemmer først kan udpeges, når nationalparkrådet er udpeget og har foretaget indstilling.

Ad § 11, stk. 3

Dansk Landbrug foreslår, at bestemmelsen ændres, således at der ikke sættes begrænsning for det antal gange et medlem af bestyrelsen kan genudpeges.

Ad bemærkninger til § 11

Dansk Landbrug anbefaler, at det præciseres, at såfremt landbruget har lodsejerinteresser i nationalparken skal landbruget være repræsenteret i bestyrelsen og tilsvarende gælder lodsejerinteresser for skovbruget.

Ad § 13, stk. 2

Her mangler en bestemmelse til sikring af de rettigheder, der indehaves af andre end ejendommens ejer. Eksempelvis vil panthaveres rettigheder kunne blive tilsidesat, hvis ejeren indgår en aftale, der væsentligt forringer ejendommens værdi, og denne aftale så tinglyses forud for panthaverens rettigheder. Der kan eksempelvis henvises til § 64 i lov om offentlige veje.

Ad § 13, stk. 4

Her bør tilføjes at der er mulighed for at udbetale fuldstændig erstatning, jf. Grundlovens § 73.

Ad bemærkningerne til § 13

I fjerde afsnit vedrørende udbetaling af erstatning henvises til naturbeskyttelsesloven, men sætningen: *"Disse erstatninger beregnes som nedgangen i arealets handelsværdi før og efter projektets gennemførelse."* er ikke i overensstemmelse med naturbeskyttelsesloven og bør derfor ændres til: *"Disse erstatninger beregnes som nedgangen i ejendommens handelsværdi før og efter projektets gennemførelse"*.

Det anføres videre, at erstatningen for varige aftaler som udgangspunkt ydes som engangserstatning. Dette bør ændres til, at der både kan være tale om varige og ikke-varige aftaler, og at betaling for ikke-varige aftaler kan ydes som løbende erstatning/kompensation.

Det bør samtidig fremgå af bemærkningerne, at arealer, der indgår i ikke-varige aftaler ikke bliver fanget af en § 3-status i henhold til naturbeskyttelsesloven. Undtagelsen i Bekendtgørelse 637 af 25/6 2001 om beskyttede naturtyper, § 2, omhandler aftaler med offentlige myndigheder. Det bør sikres, at aftaler med Nationalparkfonde har samme status.

Ad § 17

Dansk Landbrug anbefaler, at bestemmelsen tilføjes stk. 5 hvori der skal stå, at redegørelsen skal indeholde økonomisk overslag for planperioden. Det vil anskueliggøre, om formålet med nationalparken kan realiseres med de midler, der forventes at være til rådighed.

Ad § 19

Der bør også være krav om individuel lodsejerorientering i den omhandlede idéfase.

Ad bemærkningerne til § 20-21

Det anføres her, at de berørte lodsejere modtager særskilt orientering om forslagets hovedindhold med oplysning om, hvor forslaget kan rekvireres. Dette er ikke i overensstemmelse med forslagets § 21, stk. 2, nr. 1, hvis indhold bør fastholdes.

Ad § 22

Krav om lokal opbakning bør tilføjes, svarende til ovenstående forslag til tilføjelse til § 7.

Ad § 24

Der er ikke overensstemmelse mellem den foreslåede tekst i forslagets § 24, stk. 2 og bemærkningerne til denne bestemmelse. I lovtekstens sidste punktum anføres det, at fonden ved mindre ændringer kan undlade at indkalde ideer og forslag mv. Det må klart relatere sig til forslagets § 19, der omhandler en form for idéfase, men ikke til forslagets § 20, der indeholder en indsigelsesmulighed for offentligheden. Derfor er det forkert, når det i næstsidste afsnit til § 24 er anført, at mindre ændringer kan gennemføres uden borgerinddragelse og offentlighedsfase. Det er ikke ac-

ceptabelt at give mulighed for gennemførelse af ændringer af en plan uden borgerinddragelse, men det kan accepteres, at idefasen i medfør af § 19 undlades ved mindre ændringer.

Det sidste afsnit i bemærkningerne til § 24 bør udgå, medmindre det præciseres, at der ved udarbejdelse af tillæg skal gennemføres samme procedure som ved en planrevision.

Ad § 28, stk. 2 og 3

Det bør anføres direkte i loven, at afgørelser i medfør af § 33 kan påklages til Naturklagenævnet.

Bemærkninger til § 39

Det fremgår af bemærkningen til § 39, at en nationalparkfond vil kunne klage over afgørelser efter vandløbsloven i sager, der vedrører vandløb inden for nationalparkens områder. Dansk Landbrug mener, at det bør tilføjes i loven, at ændring af en afgørelse efter vandløbsloven som følge af klage fra en nationalparkfond, ikke må få betydning for arealer beliggende inden for eller uden for nationalparken, hvis det strider mod lodsejerens interesse.

Dansk Landbrugs kommentarer til Bemærkninger til lovforslaget

Ad pkt. 2.3

Det skal defineres, at "bred lokal opbakning" skal forstås som lokal opbakning, der omfatter opbakning fra lodsejerne i området.

Ad pkt. 3.1

Det foreslås tilføjet efter 2. afsnit: "Betegnelsen "nationalpark" udpeget i henhold til nærværende lov indebærer ikke forpligtigelser udover denne lov, det vil sige at en udpegning til nationalpark ikke får konsekvenser i forhold til, hvad betegnelsen dækker over i andre lande og sammenhænge."

Ad pkt. 3.2

I andet afsnit bør "bred folkelig opbakning" ændres til "bred lokal folkelig opbakning".

Afsnit 4.1 og 4.2

I afsnit 4.1 nævnes udgifter til hhv. administration og informationsvirksomhed samt udviklingsprojekter. Derimod nævnes intet om driften af nationalparken eller om udgifter hertil evt. er indeholdt i udgifter til information/udvikling.

Dansk Landbrug mener, at der bør redegøres mere præcist for, hvad driften af nationalparker forventes at koste.

Det fremgår af afsnit 4.2, at størrelsen af den afsatte bevilling på finansloven til nationalparken afhænger af den vedtagne nationalparkplan. Dansk Landbrug finder, at det vil være mere hensigtsmæssigt med en udmelding fra statsligt niveau om, hvilke midler der vil være til rådighed for nationalparken. Herved kan nationalparkplanen udarbejdes på et realistisk økonomisk grundlag.

Ad pkt. 5

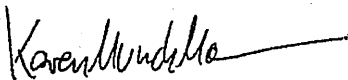
Dansk Landbrug vil understrege, at der ikke skal gælde en "virke for" bestemmelse, når myndigheder skal administrere anden lovgivning. Det gælder også ved behandling af klagesager, som eventuelt er påklaget af en nationalparkfond.

I første afsnit efter første punktum bør tilføjes: "Udpegning af et område til nationalpark vil således ikke i sig selv begrænse eksempelvis landbrugserhvervets udviklingsmuligheder, ud over det der følger af indgåede frivillige aftale. En ejendoms beliggenhed i et nationalparkområde kan ikke

indgå som del af en begrundelse for et afslag på en tilladelse eller godkendelse til udvidelse eller ændring af et husdyrbrug eller til andre tiltag, som forudsætter en godkendelse eller tilladelse. Dette gælder også for ejendomme beliggende i nærheden af en nationalpark.

Vedrørende beregning af de økonomiske konsekvenser understreger Dansk Landbrug, at det ikke kun er primærerhvervet og den enkelte lodsejer, der skal inddrages ved beregninger af de økonomiske konsekvenser. Den øvrige fødevarersektor og dermed også primærproduktionens følgeerhverv skal ligeledes tages i betragtning i forbindelse med vurdering af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Med venlig hilsen

Karen Munch Mortensen

Dir. tlf. 33 39 46 56

E-mail: kmm@dansklandbrug.dk

Til Skov- og Naturstyrelsen, Juridisk kontor

DI har modtaget Høring af udkast til lov om nationalparker med e-mail af 27. september 2006. DI takker for materialet og har ikke kommentarer til udkastet.

Med venlig hilsen/Best regards

Jens Ulrik Jensen

DI DANSK INDUSTRI

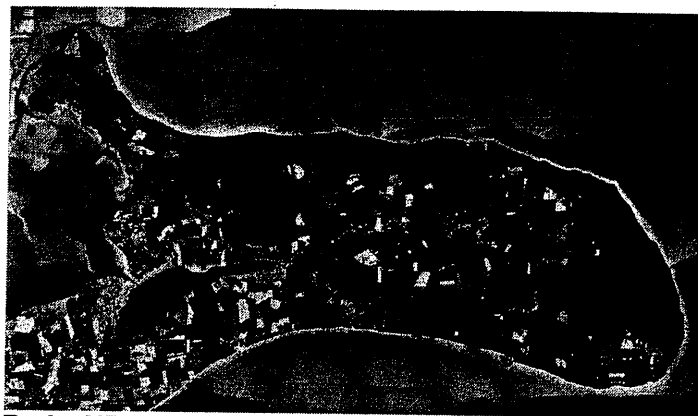
DK-1787 København V

E-mail: juj@di.dk / di@di.dk

Tlf: +45 3377 3058 / +45 3377 3377

AKH 68

Foreningen for Borgere I Nationalparktruede Udpegninger

Rød = NP modstandernes arealer. Blå = Statens arealer

Til Skov og Naturstyrelsen, juridisk kontor

25. oktober 2006

Høringssvar til lov om nationalparker

Vi ser ikke, at udgangspunktet for oprettelsen af nationalparker, nemlig frivillighed og fuld betaling er opfyldt i lovudkastet!

Planloven, som det så fint fremgår af udkastet, vil forhindre den naturlige udvikling af traditionelt jord og skovbrug. Nødvendige ændringer af produktionen og investeringer kan forhindres - måske med kompensation* i form af engangserstatning der ikke sikrer økonomien for fremtiden.

Lovudkastets grundide, som det foreligger, egner sig overhovedet ikke til at etablere større sammenhængende områder med fælles driftsplan på **private arealer**.

Med dette oplæg er der ikke balance i styrkeforholdet mellem de organer der vil have ændringer og lodsejerne. Resultatet er at ellers udmærkede tiltag som udgangspunkt modtages med skepsis og med forsvar af rettigheder, i stedet for et oplæg til samarbejde om et fælles produkt eller projekt.

Et område der giver næring til skepsis for oprigtigheden af de positive udsagn om fuld kompensation, er den gennemførte mangel på budgetter for andet en aflønning af naturarkitekter, naturdirektører, assistenter, gartnere, redskaber og husleje. De tal der er refereret til, i det udsendte til lovudkastet, dokumenterer til fulde dette! Det er simpelt hen utroværdigt - Det bekræfter at fremgangsmåden, først at lave lovgivningen, så finde ud af at intet væsentligt kan gennemføres til gavn for naturen fordi økonomien ikke rækker til det også, men forhindringerne for lodsejerne i "indhegningen" (udpegningen) består.

Det er ikke mindre end skandaløst at den såkaldte Samfundsøkonomiske analyse" nævnes! Selv den person, der stod for den, tog delvis afstand fra den ved følgegruppens arrangerede møde i Skælskør! At den bliver anført som gennemført, kan udelukkende tjene til PR formål for at lulle befolkningen

Akt 69

ind i den tro, at resultatet er, eller kan anvendes. Dette er for os at se en handling i ond tro! Og mod bedre vidende!

* Det var ønskeligt at man i lighed med I planerne for indføring af Natura 2000 laver en ordning om en bisidder for den ramte lodsejer. Det vil sige at omkostninger til udarbejdelse af nye driftsbudgetter og juridisk bistand dækkes af det offentlige. Alene udsigten til disse udgifter, vil holde lodsejere tilbage for at indlade sig i projekter, om loven vedtages på de fremlagte præmisser.

Overordnet må vi konstatere at lovforslaget ikke egner sig til områder, overvejende bestående af privatejede arealer, hvorfor "National Naturpark Møn" umiddelbart kan lades ud af betragtning.

Med venlig hilsen

Jens Haubroe

(landmand lodsejer og
fmd. for ovenstående forening)

Skjern d. 25. oktober 2006

Til:
Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Høringssvar fra Undersøgelsesprojekt Nationalpark Skjern Å vedr. udkast til lov om nationalparker med tilhørende bemærkninger.

En enig styregruppe for Undersøgelsesprojekt Nationalpark Skjern Å støtter op om hovedprincipperne i lovens indhold med vægtningen på den biologiske mangfoldighed og de langsigtede perspektiver, som rækker 20-30 år frem, frivillighed, borgerinddragelse, kompensation for driftstab m.m., samt mulighederne for en fortsat udvikling også inden for nationalparken.

Styregruppen finder således, at lovforslaget opfylder 7 af de 8 forudsætninger i Undersøgelsesprojekt Nationalpark Skjern Å. De 8 forudsætninger er grundlaget for den brede lokale opbakning til en fremtidig nationalpark i området. Den sidste forudsætning som ikke er opfyldt er:

" At der bliver betydelig lokal indflydelse i nationalparken, både i planlægnings- og driftsfasen, herunder en forvaltningsmodel med bred lokal repræsentation og bestemmende indflydelse."

Det er vigtigt i denne forbindelse, at understrege, at de potentielle nationalparkområder er meget forskellige i indhold og afgrænsning. Således foreslås i Undersøgelsesprojekt Nationalpark Skjern Å, en afgrænsning der ud over naturområder, også omfatter landbrugsområder, samt by- og byudviklingsområder. I alt omfatter forslaget et areal på 25.000 ha.

Det er for styregruppen således af afgørende betydning, at der sikres gode muligheder for en fortsat udvikling af byer og erhverv i området i samspil med og med respekt for naturinteresserne. Der lægges endvidere meget vægt på, at et Nationalparkprojekt er et samarbejdsprojekt, med stor lokal forankring.

Styregruppen anbefaler på denne baggrund følgende justeringer til lovforslaget og de fremsendte bemærkninger:

- Jfr. § 1. pkt. 9. Det er vigtigt at dette punkt kan forstås bredt, så der sikres lokalsamfundene og erhvervene indenfor nationalparkområdet udviklingsmuligheder. Der skal være plads til at byudvikling, erhverv og natur kan gå hånd i hånd.
- Jfr. § 2, stk. 3: Begrænsningerne i bekendtgørelsen må ikke være en hindring for en fortsat by- og erhvervsudvikling efter kommuneplanen.

AKH 70

- Jfr. § 3, pkt.3. Kan forbedre og styrke mulighederne for en koordineret og langsigtet udvikling af de naturmæssige, landskabelige, geologiske, kulturhistoriske og friluftsmæssige værdier i samspil med nationale interesser, kommuner, lokalbefolkningen og erhverv
- Jfr. § 4, stk. 2. Før ministeren træffer beslutning efter stk 1, skal der foreligge undersøgelser, der beskriver området og viser, at udpegningen af området kan opfylde lovens formål. Der skal være gennemført en inddragelse af borgerne og kommunerne i forbindelse hermed.
- Jfr § 10, stk. 1, og bemærkningerne: Der bør redegøres nærmere for finansieringen af driften på de ikke statsejede arealer, hvor der gennemføres naturgenopretningsprojekter, laves langsigtede naturplejeaftaler eller lign. uden samtidig arealafståelse.
- Jfr. § 11, stk. 1 og stk. 2: Nationalparkbestyrelsen og formanden udpeges af ministeren efter indstilling fra de berørte kommuner. Kommunerne forholder sig i indstillingen til miljøministeren også til sammensætningen af nationalparkens interesseområder (den lokale repræsentation af organisationer, f.eks. har Visit Denmark ingen lokal rep. i området, og andre lokale/regionale turismeorg. ville være mere relevante).
- Jfr. § 12: Miljøministeren træffer efter indstilling fra de berørte kommuner beslutning om den fysiske placering af fondens sekretariat.
- Jfr. § 19 stk. 1. Forud for udarbejdelsen af et forslag til nationalparkplan indkalder nationalpark fonden ideer, forslag mv. og indgår samarbejde med de berørte kommuner om udarbejdelse af nationalparkplanen.
- Jfr. bemærkningerne vedr. § 24 skal der laves en redegørelse om udviklingen i nationalparken. I beskrivelse af naturens udvikling er naturovervågningen et vigtigt redskab. Redegørelsen bør derfor bygge på de overvågningsdata, som indsamles hos øvrige statslige myndigheder - Miljøcentre, DMU, DFU. Endvidere bør der i den tilhørende driftsbevilling tages hensyn til, hvor store andele af nationalparkens områder, som ikke er omfattet af naturovervågningsprogrammer, som følge af at de ligger uden for Natura 2000-områderne, og behovet for videnskabelig opfølgning i disse områder.

Det vurderes, at der jfr. lovforslaget tillægges miljøministeren store beføjelser, hvilket efter vores opfattelse bør justeres, som nævnt ovenfor. Selv om der skal tages både nationale og internationale hensyn, bør principperne om borgerinddragelse, lokal forankring, medindflydelse og engagement fremstå tydeligere i det lovgrundlag, der danner grundlaget for etableringen nationalparken. Det gælder særligt i forhold til ansvaret og indflydelsen på forvaltningen af nationalparken, så nærhedsprincipper også lægges til grund ved udpegning af bestyrelsesformanden, i sammensætning af bestyrelsen og i den efterfølgende drift og udvikling af nationalparken.

Det anbefales overfor miljøministeren, at der ved igangsætning af nationalpark-processen laves udkast til bekendtgørelse for minimum 3 danske nationalparker.

Styregruppen for Nationalpark Skjern Å ser frem til det fremtidige samarbejde omkring udarbejdelsen af et nationalparkforslag for Skjern Å området.

Med venlig hilsen

Fmd. for styregruppen for
Undersøgelsesprojekt Nationalpark Skjern Å

Borgmester Viggo Nielsen, Skjern

Skov og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Att.: Nationalparklov

Vandel d. 23/10 2006

Høringssvar i forbindelse med udkast til lov om Nationalparker i DK

Efter at have læst formålet for Nationalparker i Danmark, bliver jeg da meget glad især for punkt 10.

10) styrke bevidstheden om områdets værdier gennem inddragelse af befolkningen i nationalparkens etablering og udvikling.

Dejligt med indflydelse, men også dejligt med lokalindflydelse, men det er til at overse i lovforslaget, og dog. Jeg forstår udpegningen at fondens bestyrelse sådan, at organisationer som DOF, DN, Danmarks Jægerforbund etc. Er i den klynge af organisationer, der kommer med i en sådan bestyrelse. Men er det de lokale organisationer eller er det en fra København/Århus eller ? Miljøministeren kender jo ikke alle lokale borgere og deres interesser og medlemskaber.

Endvidere er det lidt uspiseligt, at nedsætte et Nationalparkråd, der er rådgivende i sager af større eller principiel betydning! Hvem afgør lige det? Den lokale indflydelse er jo hensat til et rådgivende råd. Hvilket jo er på lige fod med brugerråd i bl.a. Skjer Å Dalen. I forbindelse med revisionen af brugen af området i Skjern Enge ser jeg lige nøjagtigt, hvad der sker i et sådant tilfælde. "Lovene" er underskrevet af ministeren, alt imens der sidder en masse mennesker i brugerrådet og diskuterer til ingen verdens nytte...

Dette må ikke gentage sig i denne sag!

Akt 71

Til kapitel 4

Til § 15

Efter forslaget skal nationalparkbestyrelsen oprette et lokalt nationalparkråd, der får til opgave at bistå bestyrelsen. Derved kan det sikres, at der er en bred lokal indflydelse på parkens drift og udvikling. Herved vil også en større kreds af organisationer end de, som udpeger medlemmer til bestyrelsen, kunne deltage i etableringen og udviklingen af nationalparken.

Ud over de organisationer, som er nævnt i bemærkningerne til § 11 om udpegning af bestyrelsen, vil også f.eks. Danmarks Idrætsforbund, Levede Hav, Kyst, Land og Fjord og Landdistrikternes Fællesråd kunne indstille medlemmer.

Der vil også kunne udpeges medlemmer med særlig sagkundskab om forholdene i den konkrete nationalpark. Hvis f.eks. geologiske eller kulturhistoriske værdier har haft betydning for oprettelsen af nationalparken, kan der udpeges medlemmer med en sådan særlig sagkundskab.

Med forbillede i de brugerråd, som er oprettet på statsskovdistrikterne, vil der også kunne udpeges interesserede, uorganiserede borgere som medlemmer.

Efter forslaget er det bestyrelsen, der nedsætter rådet. Det eller de medlemmer af bestyrelsen, som skal udpeges efter indstilling fra det lokale nationalparkråd, vil derfor først kunne udpeges, når det lokale nationalparkråd er oprettet.

Dette stemmer ikke helt overens med det jeg skrev ovenfor. At bistå bestyrelsen, betyder minimal indflydelse.

Venlig hilsen

Claus Mathiasen
Mølleparken 3
7184 Vandel

Landdistrikternes Fællesråd
Jacob Gades Alle 5, postboks 6, 6600 Vejen – 76 340 350

Vejen d. 25. oktober 2006

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Høringssvar vedr. udkast til lov om nationalparker.

Grundholdningen til nationalparker i LDF-Landdistrikternes Fællesråd er, at nationalparkerne skal udvikles på de fastboendes præmisser.

På den baggrund hilser vi det velkommen, at hovedprincippet om frivillighed er fastholdt i det foreliggende lovforslag. Dét tolker LDF sådan, at et område kun kan udpeges til nationalpark, hvis den lokale befolkning, herunder de berørte lodsejere, går ind for projektet.

Klarere lokal medbestemmelse

For Landdistrikternes Fællesråd står den lokale forankring både først og sidst. Det vil sige, at såvel planlægning, indhold som drift af nationalparkerne skal ske i overensstemmelse med lokalbefolkningens behov og ønsker. I den sammenhæng savner vi i teksterne om nationalparkfonde og nationalparkråd en klarere præcisering af, hvem der kan sidde i de nævnte fondes bestyrelser og råd.

Ifølge teksten får nationalparkfonden status som selvstændig statslig institution, hvis bestyrelse udpeges af ministeren efter indstilling fra myndigheder og organisationer. Landdistrikternes Fællesråd imødeser – måske med urette – en vis risiko for, at forbindelseslinjen mellem bestyrelse og lokalbefolkning bliver for lang, og fondens bestyrelse kan komme ud af trit med de mennesker, der skal leve i og med nationalparken.

Det rigtige må være, at dem, nationalparken "rammer", får et væsentligt ord at skulle sige. Vi foreslår derfor teksten tydeliggjort, så det klart fremgår, at grundstammen i fondsbestyrelse og råd skal udgøres af beboere og foreninger i området.

Kun på den måde sikres den lokale medindflydelse og medbestemmelse. En medindflydelse og medbestemmelse som lokalbefolkningen gennem hele processen har fået lovning på, og som i øvrigt er i tråd med holdningen i Den Nationale Følgegruppe.

Bosætning

I forbindelse med afsnittet om nationalparkplanen ønsker vi tilføjet et punkt, hvor *bosætning* og *levestandard* undersøges på linie med de andre punkter i afsnittet.

Begrundelsen er, at Landdistrikternes Fællesråd mener, det er væsentlig, at der bor og lever mennesker i nationalparker i Danmark. Det er ikke naturen på bekostning af mennesker eller

AKH 72

omvendt - men i en balance med hinanden. Beskyttelse, benyttelse og levevilkår skal i nationalparkerne forgå i en balance, hvis det skal blive en succes.

I den sammenhæng har LDF noteret sig med tilfredshed, at teksten klart siger, at sker der indgreb i lokalbefolkningen rådighed i forbindelse med en nationalpark, vil der ydes en erstatning for tabet.

Landdistrikternes Fællesråd vil gerne understrege sin positive holdning til nationalparker og de naturoplevelser, de kan rumme også for lokalbefolkningen. Vores velvilje er dog betinget af, at parkerne udlægges og administreres i pagt med de mennesker, der bor i parkerne.

Med venlig hilsen

Lone Andersen

Formand for Landdistrikternes Fællesråd

Høringssvar vedrørende udkast til lov om nationalparker

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte udkast i høring. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Udkastet til lovforslag har til formål at gøre det muligt for miljøministeren at oprette nationalparker. Udkastet er tilvejebragt på baggrund af Den Nationale Følgegruppe, der i sin anbefaling har peget på, at nationalparker i Danmark bør fremme en bred vifte af formål som natur, landskab, kulturhistorie, friluftsliv, formidling, undervisning, forskning og lokalsamfundets udvikling.

Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser

Udkastet vurderes ikke at medføre negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet erhvervelsen af arealer til etablering af nationalpark vil ske til markedspris. Derudover vil landbrug, der berøres af oprettelsen af nationalparker modtage kompensation for den eventuelle tabte produktion. Det er Skov- og Naturstyrelsens vurdering, at det lokale erhvervsliv vil kunne opleve en positiv konsekvens i størrelsesordenen 10-300 mio. kr. pr. nationalpark – som følge af øget turisme.

Udkastet vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bjarke Thorbjørn Petersen

Fuldmægtig

Tlf. direkte 3330 7530

E-post btp@eogs.dk

26. oktober 2006
Sag 2006-0007942

Deres ref. BTP/TRA

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**
Kampmannsgade 1
1780 København V

Tlf. 33 30 77 00
Fax 33 30 77 99
CVR-nr 10 15 08 17
eogs@eogs.dk
www.eogs.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**

AKT 73

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø.

25. oktober 2006

Høringssvar – udkast til lov om nationalparker

Dansk Landbrug har på jordbrugserhvervenes vegne afgivet høringssvar på udkast til lov om nationalparker. Som lokalforening under Dansk Landbrug støtter vi op omkring dette svar.

Vi vil dog fra Nordsjællands Landboforening supplere med et høringssvar med lokalt tilsnit.

Vores forening dækker jordbrugsinteresser bredt i hele den nye hovedstadsregion, og i særdeleshed i pilotprojektområde Kongernes Nordsjælland.

Generelle bemærkninger

I lov om nationalparker lægges op til et hovedprincip om frivillighed og at etablering af nationalparker forudsætter bred lokal opbakning. Eventuelle tvangsmæssige restriktioner skal ske mod fuld kompensation.

Sådanne formuleringer spejler sig som udgangspunkt i det danske riges grundlov, § 73, hvor ejendomsretten er rodfæstet og ukrænkelig med mindre almenvellet kræver denne ret.

Udgangspunktet for Nordsjællands Landboforening er, at vores medlemmer, som alle andre danske borgere, ejer og har retten til deres faste ejendom. Kun ganske særlige grunde kan berettige, at almenvellet kræver denne ret. Eksempler på almenvellets ret er ekspropriation målrettet infrastruktur, byudvikling og basale værdier så som rent drikkevand og råstoffer.

Med lov om nationalparker gør almenvellet nu gældende, at retten til at råde kan ophæves og nationalparker etableres med ophæng i en række nye værdier, som samfundet på baggrund af internationale krav og forventninger, påberåber sig retten til at udøve ejerskab over eller tilegne sig.

- en del af Dansk Landbrug

Fra landbrugets side gør vi gældende, at denne nationalisering af værdier er betænkelig.

Vægtningen mellem natur- og kulturforvaltning på den ene side og borgernes oplevelsesmuligheder, rekreation og turisme på den anden side er tydelig og harmonerer ikke med det grundlag, som Vilhjelms-udvalget i sin tid udarbejdede for en national handlingsplan for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse. Områdets betydning for friluftslivet var her med i teksten som en bisætning. Hovedvægten lå derimod på natur og naturbeskyttelse. Siden har varetagelsen af de kulturhistoriske værdier og borgernes muligheder for at kunne opleve naturen fået en meget mere central placering – ikke mindst fremmet af den dynamik, som ex. Pilotprojekt Kongernes Nordsjælland har vist i sin totalt ustrukturerede organiske vækst i natur- kultur- og oplevelsesværdier. En vækst i værdier, der klart har sprængt rammerne for det kommissorium, som Frederiksborg amt, de berørte kommuner og landbruget oprindeligt blev enige om med daværende miljøminister Hans Chr. Schmidt.

Udgangspunktet for nationalparker i Danmark må – alt andet lige – være et udtalt behov (ikke ønske) for naturbeskyttelse, kulturbevarelse og oplevelse.

Fra landbrugets side erkender vi behovet for en stærk naturbeskyttelse generelt i hele landet og i særdeleshed i udvalgte områder. Vi erkender også vigtigheden af at sikre kulturarven. Sådanne områder er i dag sikret ved national og international lov. Behovet for yderligere at sikre disse værdier ved etablering af udvalgte nationalparkområder synes ikke fuldt ud at kunne begrundes fagligt, men har efter vores opfattelse mere ophæng i en politisk værdi, såvel nationalt som internationalt. Men vi vedkender os helt klart et fælles ansvar for Danmarks natur- og kulturværdier.

Derimod har vi meget svært ved at se, at offentlighedens adgang i det åbne land skal reguleres yderligere og i særdeleshed at dette element får et uafhængigt ophæng i en nationalparkfond inden for den statslige forvaltning. Fra landbrugets side virker det som et akademisk beskæftigelsesprojekt, som alene medvirker til at styrke en forvaltningsmodel, hvorefter det private initiativ og kontrollen med det åbne land gradvist overgår til den statslige forvaltning i skikkelse af Skov- og Naturstyrelsen.

I den proces er lov om nationalparker 'midlet, der helliger målet' – nemlig at Danmark ikke længere har udgangspunkt i individet og individets ret til at råde, men at Staten gradvist lader beslutningskompetencen overgå til kollektive beslutningsorganer, der som udgangspunkt mere betragter private lodsejere som et problem end en ressource.

Hvis almenvellet i stedet tager udgangspunkt i lodsejerne og den ressource, som denne befolkningsgruppe besidder, vil lov om nationalparker få en helt anden udformning. Så vil ex. lodsejere indgå som en del af opgaveløsningen for bedre miljø- og kulturtilstand, og ikke som en modspiller, som man blot regulerer sig ud af via tvangsmæssige restriktioner.

Eksemplet med Pilotprojekt Kongernes Nordsjælland viser med al tydelighed, at processen omkring nationalparker i Danmark forvaltningsretligt er på kanten af det acceptable. En udvikling vi fra landbruget beklager meget.

Udgangspunktet for en forvaltningsretlig acceptabel implementering af lov om nationalparker må være, at loven indeholder retningslinier, der oprigtigt sikrer og skærmer den private ejendomsret. I bestræbelserne på dette er det helt centralt, at de kommende nationalparkfonde afkræves en konstruktiv dialog med landbruget og lodsejere i øvrigt i det åbne land, der berøres af nationalparker. Det er vigtigt, at lodsejere i et nationalparkområde gøres til en del af områdets udvikling. Særligt jordbrugserhvervet besidder en viden og erfaring, som kan og skal bruges i forvaltningen af natur- og kulturværdier.

Lovgivningen skal derfor signalere, at kompetence i forbindelse med forvaltning af natur- og kulturværdier i videst muligt omfang skal delegeres til private, hvor dette i praksis kan realiseres og er formålstjenligt. Men det kræver, at udgangspunktet i lovgivningen ændres.

Konkrete bemærkninger

Vi anbefaler, at lovtekstens brug af ord som befolkning, lokalbefolkning, folk og lodsejere strammes op. Således nævnes lodsejere konkret i § 5 (som et af de eneste steder), idet nationalparkforslag skal sendes til de berørte lodsejere. Derimod nævnes i § 1 under pkt. 10, at befolkningen skal inddrages. Her er det ønskeligt, om ordet befolkning bliver erstattet af eller udvidet til også at omfatte lodsejere. Alternativt, at ordet befolkning (og lokalbefolkning) bliver klart og entydigt defineret i lovteksten eller i bemærkninger til loven.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at befolkningens mulighed for at bruge og opleve naturen skal ske i respekt for områdernes beskyttelsesinteresser. Det er vi fra landbruget enige i. Vi mangler bare en fortsættelse, nemlig at brugen og oplevelsen af naturen også skal ske i respekt for de mennesker, der beboer og ejer disse områder. En beskyttelsesinteresse over for disse mennesker, der har valgt at bo i områderne, må være helt centralt at få med i lovforslagets tekst eller i bemærkninger til loven.

I bemærkninger til lovforslaget hedder det i afsnit 2.1.1, at Vilhjelmsudvalgets rapport førte til igangsættelse af pilotprojekter for 5 områder, herunder 'Kongernes Nordsjælland'. Af principielle grunde anmoder vi ministeren om at anvende den på daværende tidspunkt korrekte områdeafgrænsning - 'Gribskov/Esrum Sø'. Begrebet 'Kongernes Nordsjælland' er kommet til senere og er i øvrigt udtryk for en for landbruget uønsket vækst i arealafgrænsningen af dette pilotprojekt.

§ 3

Lovteksten mangler præciseringer af forhold omkring såvel private- som statslige lodsejere. I § 3, stk. 3 nævnes den koordinerede og langsigtede udvikling, der skal ske i samspil med bl.a. lokalbefolkningen. Hvis der her menes lodsejere, så bør det skrives explicit. Vi håber naturligvis, at dette er tilfældet.

Vi foreslår, at § 3 tilføjes et nyt punkt, pkt. 4, der understreger, at loven ikke forhindrer en udvikling til gavn for den eksisterende lokalbefolkning, herunder det eksisterende erhvervsliv og jordbrugserhverv.

I bemærkningerne til § 3 hedder det, at udviklingen af en nationalpark kan ske i samspil med lokalbefolkningen og erhverv. Her bør rettelig stå skal. Det er jo et krav til nationalparkerne, at der sker en inddragelse af befolkningen og at lokalbefolkningen inddrages.

§ 4, stk. 2

Fra landbrugets side er vi af den opfattelse, at borgerinddragelsen i forbindelse med Pilotprojekt Kongernes Nordsjælland i bedste fald har været ustruktureret og med inddragelse af ikke vedkomne grupper af borgere og i værste fald har været manipulerende og iscenesat. Under alle omstændigheder har processen ikke i tilstrækkelig grad fokuseret på de private lodsejere som interessegruppe. På intet tidspunkt i pilotprojektets forløb har styregruppen direkte inddraget lodsejere til dialog. Derfor frygter vi med formuleringen af § 4, stk. 2, at lodsejerne igen bliver tilsidesat, såfremt lovteksten alene taler om borgerinddragelse. En inddragelse af lodsejere er således centralt i forbindelse med de undersøgelser, som skal ligge forud for fremlæggelse af et nationalparkforslag, jf. § 5, stk. 2.

Spørgsmålet er således også her, om pilot- og undersøgelsesprojekterne er tilstrækkelige til at understøtte lovens formål. Under alle omstændigheder har der i forbindelse med Pilotprojekt Kongernes Nordsjælland ikke været tilstrækkelig med borgerinddragelse (lodsejerhøring), hvilket i sig selv bør sikre en fornyet behandling af området, såfremt miljøministeren på et senere tidspunkt vælger at pege på Nordsjælland som muligt nationalparkområde.

Kapitel 3 - §§ 9 – 14

Fra landbrugets side frygter vi, at nationalparkfonden vil blive et alt for stærkt instrument, hvis virkemidler i vid udstrækning kan berøve såvel kommunerne som de private lodsejere fra reel medbestemmelse om lokale forhold. Derfor er det vigtigt, at miljøministeren i sin regulering af sammensætningen af medlemmer i nationalparkbestyrelsen sikrer, at den kommunale og private indflydelse er til stede. Det kunne ex. være ved at betinge, at formanden for bestyrelsen aldrig vælges fra statslig side/forvaltningen og at sekretariatet placeres kommunalt. Det gælder også selvom – eller måske netop fordi – der bliver tale om nationalparkområder med store statslige arealer. Hensigtsmæssigheden, som det er beskrevet i bemærkningerne til lovtekstens § 12, må vige til fordel for et demokratisk og uafhængigt sekretariatsophæng. Specielt når der lægges op til at fonden kan delegere ansvar til formand og sekretariat.

§ 11, stk. 2

Fra landbrugets side vil vi – lært af erfaringer fra Pilotprojekt Kongernes Nordsjælland – opfordre miljøministeren til at sikre størst mulig lodsejerinvolvering. Vi foreslår således, at sammensætningen af nationalparkbestyrelserne også inddrager en konkret lodsejerrepræsentation.

§ 17

I forbindelse med målsætning af mulighederne for erhverv og erhvervsudvikling bør det synliggøres, at der også skal fastlægges mål for udvikling af jordbrugserhvervet, jf. § 17, stk. 4. Alt andet vil fra landbrugets side være uacceptabelt.

§ 21, stk. 1 og 2

For at sikre en entydig kommunikation anbefaler vi, at ordlyden i § 21, stk. 2 strammes op, således at det fremgår, at forslaget til nationalparkplan vil blive sendt til alle lodsejere i nationalparkområdet, og ikke kun til et – måske – reduceret planområde.

Ordlyden i § 21, stk. 2 giver indtryk af at interessegrupper aktivt skal søge om at blive underrettet. Teksten skal omformuleres. Det må være nationalparkbestyrelsens opgave at sikre informationsspredning, og herunder aktivt rådfører sig med interessegrupper om informationsspredning.

§ 26

I bemærkningerne til § 26 fremgår det, at miljøministeren har til hensigt at bemyndige Skov- og Naturstyrelsen til at udøve en væsentlig del af de opgaver, der efter forslaget er tillagt ministeren. Fra landbruget side ønsker vi på det skarpeste at tage afstand fra denne ukritiske delegation. At lade styrelsen bedømme ex. de undersøgelser der ligger til grund for udpegning af en nationalpark er helt urimelig og ude af trit med almindelige forvaltningsretlige principper. Miljøministeren må nødvendigvis se styrelsen som en subjektiv part i nationalparksammenhæng. Ex. udgør styrelsens (statens) arealer i Pilotprojekt Kongernes Nordsjælland 21.000 ha. med en signaleret klar interesse i at inddrage 18.000 ha privatejet jord til korridorer. Miljøministeren må nødvendigvis overdrage den bemyndigelse, der sikre at lovens retningslinier følges, til et andet ministerium eller en uvildig ekstern operatør.

§ 29

I forbindelse med påklage af nationalparkplaner er der i § 29 lagt op til at en række myndigheder og interesseorganisationer er klageberettigede. Det må imidlertid også være et krav, at private lodsejere, der måtte have retlige spørgsmål, kan rejse disse over for naturklagenævnet uafhængigt af interesseorganisationer i øvrigt. Det er jo netop individet, den enkelte lodsejer, hvis retlige råden er på spil.

§§ 37 – 39

Det fremgår af lovforslaget, herunder bemærkningerne til dette, at lov om nationalparker giver adgang til nationalparkfonde om at kunne påklage afgørelser efter naturbeskyttelsesloven, planloven og vandløbsloven, såfremt et tiltag efter disse lovgivninger strider mod en konkret nationalparkplan. I bemærkningerne til lovforslagets §§ 37 – 39 hedder det endvidere, at klage kan ske med vetovirkning. Denne beføjelse kan vi fra landbrugets side ikke acceptere. Det må være op til Naturklagenævnet at afgøre, om en klage skal have opsættende virkning eller ej. Denne beføjelse bør ikke tillægges nationalparkfondene.

I forbindelse med en vurdering af de offentlige økonomiske og administrative konsekvenser nævnes det i afsnit 4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at midler til informationsvirksomhed og udviklingsprojekter primært forventes rettet mod private arealer. Det er i den forbindelse tankevækkende, at man allerede nu kan vurdere, at der ikke skal igangsættes nævneværdige initiativer over for de statsligt ejede arealer. Det må vel – alt andet lige - være i den forestående bearbejdningsfase, at fondene vurdere den optimale anvendelse af midler. Miljøministerens vurdering virker således forhastet.

I forbindelse med de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderes det i afsnit 5 i de almindelige bemærkninger, at der ikke er negative konsekvenser for landbruget, da det forudsættes, at landbruget kompenseres for eventuel tabt fortjeneste ved produktionen. Fra landbrugets side vil vi gerne påpege, at vi finder denne vurdering unuanceret og forfladigende i forhold til et erhverv, der i væsentlig grad har skabt og skaber det kulturlandskab, som vi vist alle er glade for at kunne bygge videre på.

Som udgangspunkt ønsker landbruget ikke en økonomisk compensation for ikke at producere fødevarer. Udgangspunktet – også i nationalparker – er at vi kan finde løsninger, der sikrer et dynamisk erhverv i udvikling, under hensyntagen til natur- og kulturinteresser, i sameksistens med landsbyerne og til fordel for såvel oplevelsesøkonomi og turisme. Det er det landbrug vi ønsker, og som vi mener, bør være en central del af det åbne land i de kommende nationalparker.

Fra landbrugets side forstår vi ikke, at man med belæg i almenvellets interesser finder det påkrævet om nødvendigt at tvangsopkøbe et erhverv til lukning. Så ringe er natur- og kulturtilstanden heller ikke i Danmark. Den nuværende lovgivning på områder som planlægning, naturbeskyttelse og vandmiljø er efter vores opfattelse velfungerende og sikrer et løft i hele landet, ikke kun i afgrænsede områder som nationalparker.

Og befolkningen har i vid udstrækning mulighed for at færdes i det åbne land. Analyser i forbindelse med pilotprojekter har da også påvist befolkningens interesse for det åbne land. I det daglige møder vi imidlertid ikke et behov i en udstrækning, der kræver særlovgivning og indgreb.

I sidste ende må det være behovet, og ikke interessen, der skal afgøre, om almenvellet kan gøre krav på forvaltningen af det åbne land inden for de i lov om nationalparker relevante områder.

Landbruget fortjener en seriøs behandling – også i Nordsjælland.

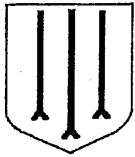
Venlig hilsen

f/Herdis Dam
Formand

Tycho Hjorth
Foreningssekretær

Cc viceformand Ib Jensen, Dansk Landbrug, Vesterbrogade 4A, 4. sal, 1620 Kbh. V.

Skærbæk Kommune

Borgmesterkontoret

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Modtaget i
Skov- og Naturstyrelsen

27 OKT. 2006

Dato: 26. oktober 2006

SagsID.: 370262-1298999

Høringssvar til lovforslag til lov om nationalparker – Vadehavet.

Efter at have læst lovforslaget kan jeg ikke finde nogen sammenhæng med det, som daværende miljøminister Hans Chr. Schmidt lagde frem som de muligheder, det ville give, ikke bare for naturen men i allerhøjeste grad også for at sikre og beskrive udviklingsmulighederne for erhvervslivet i området.

Det, der er lagt op til med dette lovforslag, er netop det, der var vores frygt, nemlig en naturpark på erhvervslivets bekostninger.

Jeg kunne godt se mulighederne i en nationalpark, hvor både naturen og erhvervslivet kunne udvikle sig, men dette lovforslag vil gøre det meget svært – næsten umuligt – især for landbruget at eksistere fremover.

Der er i lovforslaget også lagt op til en stram topstyring af området, hvor udgangspunktet var en stærk lokal medindflydelse omkring styring og planer for området.

Jeg kan derfor under ingen omstændigheder tilslutte mig lovforslaget.

Med venlig hilsen

Svend Ole Gammelgård
Borgmester i Skærbæk Kommune

Skærbæk Kommune
Rådhuset
Storegade 51
6780 Skærbæk

Telefon 73 95 95 95
Giro nr. 548-5525
Telefax 73 95 95 73
E-mail bas@6780.dk
Hjemmeside www.skaerbaek.dk

Åbningstider:
Mandag-onsdag 9 - 15
Torsdag 9 - 17
Fredag 9 - 13

AKH 75

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

26. oktober 2006

Journalnr.
2201.0007/06

Udkast til lov om nationalparker

Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune, har modtaget høring vedr. udkast til lov om nationalparker.

Teknik- og Miljøforvaltningen har ingen bemærkninger til høringen. Dog har enheden Vej & Park følgende kommentar:

Hvis "Kongernes Nordsjælland" eller "Det kulturhistoriske Landskab på Roskilde- og Lejreegnen" skulle blive et område, der til sin tid bliver udpeget til nationalpark, vil der på grundlag af loven om nationalparker skulle udstedes en bekendtgørelse for denne nationalpark. Denne bekendtgørelse vil sandsynligvis have en del interesse for kommunen.

Jeg beklager den forsinkede besvarelse.

Med venlig hilsen

Thomas Evander

Rådhuset, 1. sal vær.
38
1599 København V.

Telefon
3366 3366

Direkte
33663152

E-mail
thoeva@tmf.kk.dk

www.tmf.kk.dk

AK1 76

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet, 2. afdeling, 2. kontor

DKR, 17. oktober 2006

Skov- og Naturstyrelsen

SNS@SNS.DK

Vedr. forslag til lov om nationalparker

Skov- og Naturstyrelsen har fremsendt udkast til forslag til lov om nationalparker med anmodning om bemærkninger.

Fødevareministeriet kan overordnet tilslutte sig lovforslaget med udpegning af nogle nationalparker blandt pilotprojekterne samt et statsligt organ for hver park – nationalparkfonden - der får midler til at gennemføre naturforbedring m.v. og skal høre befolkning, kommuner og organisationer i forbindelse med udarbejdelse af fondens ikke bindende plan for egen indsats.

Det bør dog også fremgå af lovforslaget, hvorledes kommuner, befolkning og erhverv får medejerskab og medansvar for realisering af nationalparken, idet realiseringen ikke gøres alene ved fondens naturindsats og lign. Blandt andet fremgår det af bemærkningerne, at der i tilknytning til nationalparken vil være erhvervsindtægter, primært fra turisme, i størrelsesordenen 10-300 mio. kr. pr. nationalpark, hvilket forudsætter stor aktivitet fra borgere og erhverv og kommunen samt tillige myndighedsbehandling i kommunen i forhold til disse aktiviteter. Fødevareministeriet lægger vægt på, at der sideløbende med ekstensivering af landbrugsarealer af hensyn til naturen sker erhvervsudvikling på andre felter.

Endvidere kunne det med fordel fremgå af lovforslagets bemærkninger, hvorledes de pilotprojekter, der ikke udpeges af staten til nationalpark, kan realiseres af kommuner, borgere og erhverv, hvis de ønsker at gennemføre det uden statslig støtte.

Forhold til Fødevareministeriets regler

Efter landbrugsloven er der grænser for erhvervelse af landbrugsjord, og der er tillige grænser for statslige myndigheders adgang til at søge tilskud efter landbrugsstøtteordningerne.

Hvis nationalparkfonden anses for at være en del af den offentlige statslige forvaltning, jf. bestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 5, vil fonden umiddelbart kunne erhverve landbrugsjord efter reglerne i landbrugsloven § 22 om offentlige myndigheders erhvervelse af landbrugsjord. Imidlertid har statslige myndigheder begrænsede muligheder for at søge tilskud efter landbrugsstøtteordningerne.

Efter landbrugslovens regler i § 24 kan en fond, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på landbrugspligtige arealer med henblik på anvendelse til naturformål, hvis fonden er forhåndsgodkendt og en række betingelser er opfyldt, herunder at der sikres offentligheden adgang til de pågældende arealer. Det er forudsat, at fonden enten er en erhvervsdrivende fond eller en ikke-erhvervsdrivende fond, der er oprettet efter de regler, der gælder for de to typer fonde, hvilket blandt andet indebærer et forbud mod udlodning af

AKH 77

fondsmidler til fondens stiftere, bestyrelsesmedlemmer m.m. Denne type fond vil kunne søge f.eks. MVJ-tilskud til sine arealer men ikke kunne forære arealer til staten.

Det er Fødevareministeriets opfattelse, at den beskrevne konstruktion i lovforslaget hører under første kategori og kan anses som del af den statslige forvaltning. Det betyder imidlertid at lovforslagets bemærkninger vedr. tilskud skal tilpasses de regler, der gælder for statslige myndigheder.

Andre konkrete bemærkninger

- Det fremgår af forarbejderne, at der har været interesse i, at nationalparkerne også kan tilgodese det lokale erhverv. Under lovens formål i § 1, bør nr. 9 i overensstemmelse med det formuleres "understøtte en udvikling til gavn for lokalsamfundet og det lokale erhvervsliv under respekt af beskyttelsesinteresserne og".
- I lovforslagets § 13 stk. 4 henvises til "aftale-systemet" for virkeliggørelse af Natura 2000-planen beskrevet i lov om naturbeskyttelse §§ 19 d, 19 e og 19 f i kapitel 2a om internationale beskyttelsesområder i LB 884/2004 om naturbeskyttelse påbyder amtsrådene og de kommunale myndigheder at pålægge ejerne af ejendomme i eller uden for internationale beskyttelsesområder, den drift eller de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå forringelse af naturtyper, arter og levesteder for arter, som områderne er udpeget for. Fødevareministeriet finder, at lovforslaget bør tydeliggøre, at sådanne påbud ikke kan udstedes af nationalparkfondene, men alene af de statslige og kommunale myndigheder, der i øvrigt har myndighedsopgaverne omkring Natura 2000-beskyttelsen.
- I lovforslagets § 28 stk. 2 angives, at Nationalparkfondens øvrige afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Med henvisning til Nationalparkfondens konkrete opgaver, bør teksten præcisere, hvad det er for afgørelser, der ikke kan klages over.
- Bemærkningerne side 24 m bør for fuldstændighedens skyld suppleres med "anden planlægning "på regionalt og kommunalt niveau". Tilsvarende bør bemærkningerne side 33 næstsidsste afsnit suppleres med vandmiljøplanerne".
- Forslaget synes ikke i tilstrækkeligt omfang at inddrage fiskeriinteresserne i både ferskvand og saltvand. Det bør fremgå tydeligt af lovbemærkningerne, at hvis fiskeriet ønskes reguleret i ferskvand eller saltvand i nationalparken, bør fiskeriorganisationerne indgå i fondsbestyrelsen eller rådet, afhængigt af omfanget af den ønskede regulering i nationalparken. Med hensyn til underretningspligten for erhverv, jf. bemærkningerne til §§ 20 og 21, bør der tilføjes: "Det samme gælder andre særligt berørte erhverv, f.eks. erhvervsfiskere."

Med venlig hilsen

Til Skov- og Naturstyrelsen.

Den 25. oktober 2006.

Nepenthes ønsker hermed at kommentere regeringens udkast til lovforslag om nationalparker.

Generelle kommentarer.

Vi vil til en begyndelse rose regeringen for at introducere nationalparkbegrebet i Danmark. Der findes tusinder af nationalparker fordelt over de fleste af verdens lande, som med få undtagelser følger det velkendte internationalt definerede koncept med ukompromitteret plads til naturens udfoldelse, samt mulighed for at opleve naturen. Dette vidt udbredte koncept er til glæde for utallige med en appetit på at opleve en bestemt geografisk regions uspolerede sjæl, i form af en slags nulparcel hvor menneskets indflydelse er reduceret til det absolut mindst mulige. Områder af denne karakter er få og små i Danmark, derfor er det med store forventninger at vi har set frem til introduktionen af nationalparker i Danmark.

Desværre må vi konstatere at regeringen med nærværende forslag ikke har valgt at følge dette koncept. Forslaget indeholder en udvanding af begrebet, med en løsere definition som tillader udpegning af områder, som ønskes bevaret som naturmæssigt inferiøre i sammenligning med det som et selvplejende system ville udvikle. Dette har to alvorlige konsekvenser, én der vedrører selve betegnelsen, samt én der angår de biologiske aspekter:

For det første vil man skuffe en masse folks forventninger, når man misbruger et anerkendt kvalitetsstempel, som defineret af IUCN. Dette er et utilladeligt hasardspil med især turismen, men også med befolkningen. Nationalpark er ganske rigtigt som nævnt ikke en beskyttet titel i juridisk forstand, ligesom menneskerettigheder heller ikke er det. På trods af dette klæder det Danmark dårligt således at lade hånt om bredt anerkendte begreber og devaluere begrebet nationalpark med en særlig dansk, udvandet definition.

Det sætter os i rollen som en slags slyngelstat på naturområdet, hvis vi således vælger at gå enegang efter lavere standarder end de mange lande, der følger IUCN's standarder, vi behøver som eksempel blot at nævne vore nordiske broderlande - Sverige, Finland, Norge og Island - der alle er forbilleder på området. Det er formålsløst og til glæde for ingen. Det er en sær umoden tilgang til nationalparktanken, at Danmark således skal opfinde sin egen andedamsmodel, når det vi reelt har brug for er at komme semantisk på omgangshøjde med de mange lande, der anerkender IUCNs kategorier. At SNS er medlem af IUCN bidrager yderligere til forundring over valget af de lave standarder.

For det andet forpasser man en enestående chance for at starte et tiltag, der kunne være en særdeles vigtig brik i genopretningen af den skrantende danske natur, som div. kulturtiltag gennem århundreder har ødelagt og fortrængt. Disse kulturtiltag vil man nu forherlige ved at lempe nationalparkdefinitionen hen i retning af en beskrivelse af det velkendte landbrugsdominerede danske landskab, til trods for at vi er et af de lande der allermest har brug for en fremadrettet satsning på store sammenhængende naturområder med minimale kulturelle indgreb.

Konkrete kommentarer.

I §1 skydes der med spredde hagl i forsøget på at rumme samtlige inputs fra den brogede palet af pilotprojekter. Man kunne her nøjes med pkt. 1, 2, 3 og 7 i lettere omskrevet form, da de udgør essensen af IUCNs definition på en nationalpark. Oven i købet er punkterne uprioriterede, i modstrid med selv den nationale følgegruppes anbefaling. Der er i ekstrem grad brug for en prioritering, der pointerer naturhensynet som ubetinget vigtigst. Der er lagt alt for stor vægt på emner som landskab, erhverv og kulturhistorie, hvis tarv det på ingen måde burde være en nationalparklovs pligt at varetage, der er så rigeligt taget hensyn til dette i øvrig lovgivning, faktisk i en sådan grad, at det er kraftigt medvirkende til naturens fortrængning, eller med andre ord selve årsagen til at der er brug for nationalparker. Det er således et fuldstændigt misforstået hensyn. Tilsvarende kan siges om ønsket

om at styrke "formidlingen om kulturarvens store betydning for befolkningen". Dette må anses for værende rendyrket formynderi, helt upassende i en bemærkning til lov om nationalparker. Man kan da håbe at fremtidens formidlere evner at formidle kulturarvens store betydning for udryddelsen af plante- og dyrearter, men det er vist ikke lige det der sigtes til (?).

I §18 afsløres hvilken nedprioriteret rolle nationalparkerne tiltænkes fra regeringens side. Det bliver på en ydmyg plads på bageste række i landskabsplanlægningen, at de kommende nationalparker må indfinde sig, da de tilsyneladende skal vige for al anden planlægning. Specielt bemærkningen "Kommunerne og regionerne er ikke bundet af NP-planen, og kommunalbestyrelsen kan ændre sin planlægning uanset indholdet af NP-planen" må da være en grovkornet vittighed, eller en fejl. Eller også har den en betydning i juraen som er diametralt modsat den, som lægfolk umiddelbart vil tillægge den.

Vi foreslår på baggrund af ovenstående, at

- 1) lovforslagets navn ændres til Lov om større, nationale naturområder,
- 2) det indskrives i loven at terminologien for, og dermed forvaltningen af, de nationale naturområder følger de internationale retningslinier for fredede områder i henhold til IUCN, the World Conservation Union,
- 3) IUCN's retningslinier opridses i lovforslaget, eller som mindste krav i lovforslagets bemærkninger.

Som et fjerde punkt mener vi, at man med den foreslåede temmeligt rigide økonomiske og administrative struktur tilsyneladende helt mangler at tage højde for muligheden af, at have større naturområder (nationalparker) ejet af andre myndigheder end staten, f.eks. private, fonde eller grupper af mennesker, samt muligheden for at udlicitere driften af større naturområder til private firmaer under behørig iagttagelse af lovgivningen i øvrigt. Denne type af administrative modeller har fundet anvendelse i andre lande, og der er fuld

støtte for dem i IUCN's retningslinier. Vi kan konkret nævne f.eks. en slags udlicitering i Østrig, provins-ejede nationalparker i Kwa-Zulu Natal og NorthWest Province i Sydafrika, og nationalpark pr. kontrakt med lokalbefolkningen i Richtersveld, ligeledes Sydafrika. I Danmark kunne man som tænkte eksempler forestille sig at Aage V. Jensens Fonde ville være interesseret i at oprette et større, nationalt naturområde (f.eks. en nationalpark) i Lille Vildmose, såfremt lovgivningen ikke tilsyneladende automatisk overfører både områderne og driften til staten, eller at firmaet Legos interesser i Klelund Plantage måske kunne føre til en privatejet nationalpark, hvis lovgivningen var mere gunstigt udformet i denne henseende. Under en mere fleksibel model kunne f.eks. den daglige ledelse, nationalpark-sekretariatet, være fuldstændig privat, nationalpark-bestyrelsen kunne være delvist privat, og nationalparkrådet kunne beholde sin sammensætning som rådgivende organ. Ejendomsretten skal naturligvis kunne forblive på private hænder.

Afslutningsvis vil vi opfordre til en genovervejelse af, hvilke organisationer der konkret nævnes i bemærkningerne til §15 som eksempler på, hvem der måtte finde repræsentation i nationalparkråd. Der nævnes én organisation uden erklæret naturpolitik, Danmarks Idrætsforbund, og en anden med en altid stærkt negativ tilgang til enhver form for naturgenopretning, Kyst Land og Fjord. Omvendt glimrer flere små organisationer som er aktive fortalere for nationalparker ved deres fravær, f. eks. Noah og i al beskedenhed Nepenthes. Vi undrer os over hvilke kriterier der måtte ligge bag denne udvælgelse, og opfordrer til at tænke over, hvilket signal der sendes med denne bemærkning, det er trods alt lovstof, det drejer sig om.

Med venlig hilsen, p.v.a. Nepenthes,

Kenneth Buk,
Jørgen Muldtofte

Skov og Naturstyrelsen
Juridisk afdeling
Haraldsgade 53
2100 København Ø

24 oktober 2006

Høringssvar til Lov om nationalparker

Efter at have gennemlæst lovforslaget vedr. nationalparker, bliver man som lodsejer i et muligt nationalparkområde meget nervøs for fremtiden. Min aktive deltagelse helt tilbage i pilotprojektet har hele tiden været båret frem af det politiske løfte om:

Frivillighed

Fuld betaling til medvirkende lodsejere

Bred lokal opbakning

Lokal medbestemmelse

Mindretalsudtalelser viderebringes til beslutningstagere

Med de voldsomme beskæringer i den private ejendomsret, som den foreslåede lovgivningen åbner mulighed for, med deraf følgende værdiforringelse af de berørte ejendomme, er **frivilligheden** helt sat over styr. Det samme gælder for tilliden til, at nationalparkfonden virkelig vil betale **reelle markedspriser**.

Istedet for **lokal medbestemmelse** om egen fremtid og naturforvaltning lægges der op til en stærkt centraliseret styring uden reel indflydelse til de private, der forventes "frivilligt" at ville lægge jord til en nationalpark.

På den baggrund kan det næppe undre nogen, at der er en **meget massiv modstand** hos de mønske lodsejere, der tillige frygter, at man fra centralt hold vil gøre alt for at feje den åbenlyse uenighed ind under gulvtæppet. Allerede ved afslutningen af pilotprojektet gennemtrumfede sekretariatet, at en **mindretalsudtalelse blev bortredigeret** trods protester.

Vi må konstatere at de på forhånd opstillede overordnede spilleregler, som er angivet ovenfor, desværre alle er blevet tilsidesat i lovforslaget. Det siger sig selv, at en **bred lokal opbakning** på den baggrund ikke kan forventes. Selv som ivrigt naturgenopretter og ekstensiv landmand siger jeg klart NEJ TAK til en nationalpark på det foreliggende grundlag.

Hvis en nationalpark alligevel bliver vedtaget må den alene omfatte offentligt ejede arealer og enhver udvidelse med private ejendomme bør alene foregå ved ekspropriation med fuld betaling til de berørte lodsejere.

Med venlig hilsen

René Rask Bruun- Langebjerggård-Langebjergvej 2-4791 Borre

AKT 79

FAGLIGT FÆLLES FORBUND

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

J.nr.: Social og miljø JLL/bs

3. november 2006

Forslag til Lov om nationalparker

Fagligt Fælles Forbund 3F har modtaget ovennævnte forslag til høring og har følgende bemærkninger:

Vi finder, at oprettelsen af nationalparker er et godt initiativ og støtter grundidéen i dette. Vi er dog noget betænkelige over, at man vil sammensætte en nationalparkbestyrelse og de lokale nationalparkråd uden, at repræsentanter for de, der er beskæftigede i nationalparkerne er tiltænkt en plads i henholdsvis nationalparkbestyrelsen eller i nationalparkrådene.

I bemærkningerne til henholdsvis § 11 og § 15 nævnes landbruget, skovbruget og fiskeriorganisationerne samt en lang række miljøorganisationer, men ikke Fagligt Fælles Forbund til trods for, at det er vores medlemmer, der vil være dem, der er beskæftigede i nationalparkerne, hvad enten det er på land eller til vands.

3F's medlemmer har en stor interesse i at være repræsenteret i nationalparkbestyrelsen og i de lokale nationalparkråd, idet det er vores medlemmer, der skal pleje områderne samt vejlede og rådgive de, der bruger naturparkerne til naturoplevelser og fritidsaktiviteter.

Som afsluttende bemærkning skal vi venligst også gøre opmærksom på, at det i lovudkastets § 17 stk. 2 omtales, at planen skal beskrive, hvilke muligheder, der er for erhvervet og erhvervsudviklingen, og her vil det være naturligt at medtage de erfaringer fra dagligdagen, som de beskæftigede i naturparkerne har, hvilket igen understreger behovet for, at 3F er repræsenteret.

Vi skal derfor på det kraftigste opfordre til, at loven bliver ændret således, at det tydeligt fremgår, at 3F bliver repræsenteret i både nationalparkbestyrelsen og i de lokale nationalparkråd.

Venlig hilsen

Jespér Lund-Larsen

FAGLIGT FÆLLES FORBUND

Kampmannsgade 4
DK-1790 København V
tlf. +45 70 300 300
fax +45 70 300 301
e-mail: 3f@3f.dk
www.3f.dk